

ଓୟୁଏଟି ପବ୍ଲିକେସନ୍ ସଂଖ୍ୟା : ୨୦୨୩୧୨୦୦୭୫

ଜୀବିକାର ମାନବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ମାଣିଆ ରକ୍ଷ

ଲେଖକ :

ଡଃ ସଞ୍ଜୀବ କୁମାର ମାଣି

ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ବିଶେଷଜ୍ଞ (କ୍ଷେତ୍ର ବିଜ୍ଞାନ)

ଡଃ ସୁଶ୍ରୀ ଚୌଧୁରୀ

ବୈଜ୍ଞାନିକ (ଉଦ୍ୟାନ ବିଜ୍ଞାନ)

ଶ୍ରୀ ଜୟଶଙ୍କର ପ୍ରଧାନ

ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ବିଶେଷଜ୍ଞ (କୃଷି ପାଣିପାଗ)

ଡଃ ସଂଗ୍ରାମ ପରମଗୁରୁ

ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ

୫

କୃଷି ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର, ଗଜପତି
ଓଡ଼ିଶା କୃଷି ଓ ଚୈଷୟିକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ

ଜୀବିକାର ମାନବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ମାଣିଆ ରକ୍ଷ

: ଲେଖକ :

ଡଃ ସଞ୍ଜୀବ କୁମାର ମାଣି
ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ବିଶେଷଜ୍ଞ (କ୍ଷେତ୍ର ବିଜ୍ଞାନ)

ଡଃ ସୁଶ୍ରୀ ଚୌଧୁରୀ
ବୈଜ୍ଞାନିକ (ଉଦ୍ୟାନ ବିଜ୍ଞାନ)

ଶ୍ରୀ ଜୟଶଙ୍କର ପ୍ରଧାନ
ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ବିଶେଷଜ୍ଞ (କୃଷି ପାଣିପାଗ)

ଡଃ ସଂଗ୍ରାମ ପରମାଗୁରୁ
ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ

କୃଷି ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର

ରା. ଉଦୟଗିରି, ଗଜପତି-୭୬୧୦୧୬

ଓଡ଼ିଶା କୃଷି ଓ ବୈଷୟିକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ : ଡଃ ସଂଗ୍ରାମ ପରମଗୁରୁ
ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଓ ମୁଖ୍ୟ

ବିଷୟ ବସ୍ତୁ : ଡଃ ସଂଜୀବ କୁମାର ମାଣ୍ଡି
ବିଷୟବସ୍ତୁ ବିଶେଷଜ୍ଞ (କ୍ଷେତ୍ର ବିଜ୍ଞାନ)

ଡଃ ସୁଶ୍ରୀ ଚୌଧୁରୀ
ବୈଜ୍ଞାନିକ (ଉଦ୍ୟାନ ବିଜ୍ଞାନ)

ଶ୍ରୀ ଜୟଶଙ୍କର ପ୍ରଧାନ
ବିଷୟବସ୍ତୁ ବିଶେଷଜ୍ଞ (କୃଷି ପାଣିପାଗ)

ଓ.ୟୁ.ଏ.ଟି ପବ୍ଲିକେଶନ ନଂ : ୨୦୨୩୧୨୦୦୭୫

2023120075

ପ୍ରକାଶକ : କୃଷି ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର, ଗଜପତି
ଓଡ଼ିଶା କୃଷି ଓ ବୈଷୟିକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ

ପ୍ରକାଶ କାଳ : ୨୦୨୩-୨୪

ଜୀବିକାର ମାନ ବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ମାଣ୍ଡିଆ ଋଷ

ମାଣ୍ଡିଆ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଶସ୍ୟ ଜାତୀୟ ଫସଲ । ଏହା ସାଧାରଣତଃ ପାହାଡ଼ିଆ ଅଞ୍ଚଳରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ । ମାଣ୍ଡିଆ ଶସ୍ୟରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ପୁଷ୍ଟିସାର ଓ ଉପକାରୀ ତତ୍ତ୍ୱ ରହିଥାଏ । ଏଥିରେ କ୍ୟାଲସିୟମ୍, ପଟାସିୟମ୍, ଲୌହ, ଖଣିଜଲବଣ ଥିବା ସହିତ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ଆର୍ଦ୍ର ଅକ୍ସିଡ଼ାଣ୍ଟ ରହିଥାଏ । ଅଧିକ ତତ୍ତ୍ୱ ଜାତୀୟ ପଦାର୍ଥ ଥିବାରୁ ଏହା କୋଷ୍ଠକାଠିନ୍ୟ କରେନାହିଁ । ମାଣ୍ଡିଆରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖାଦ୍ୟ ମଧୁମେହ, ଉଚ୍ଚ ରକ୍ତଚାପ, ଆଜ୍‌ମା, ଯକୃତ ଓ ହୃଦୟ ସମସ୍ୟା ଭୋଗୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁ ଉପଯୋଗୀ ।

ଗଜପତି ଜିଲ୍ଲାର ମୃତ୍ତିକା ଓ ଜଳବାୟୁ ମାଣ୍ଡିଆ ଋଷ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ । ଏଠାରେ ପ୍ରାୟ ୯୨୦୦ ହେକ୍ଟର ଜମିରେ ମାଣ୍ଡିଆ ଋଷ କରାଯାଇଥାଏ । ପାରମ୍ପରିକ ପଦ୍ଧତିରେ କରାଯାଉଥିବା ମାଣ୍ଡିଆ ଋଷରୁ ହେକ୍ଟର ପ୍ରତି ପ୍ରାୟତଃ ୯.୩୧ କ୍ୱିଣ୍ଟାଲ୍ ଅମଳ ମିଳିଥାଏ, ଯାହାକି ଜାତୀୟ ହାର ଠାରୁ ବହୁତ କମ୍ । ତେବେ ଉନ୍ନତ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ମାଣ୍ଡିଆ ଫସଲରୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଅମଳ ମିଳିପାରିବ ଏବଂ ଋଷୀଭାଜମାନେ ଅଧିକ ଲାଭ ପାଇପାରିବେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଉନ୍ନତଶୈଳୀରେ ଜୀବନ ଜାଇଁବା ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବିକାର ମାନ ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ଅତଏବ ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଉନ୍ନତ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ସମ୍ପର୍କରେ ନିମ୍ନରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି ।

ମୃତ୍ତିକା :

ନିଗିଡ଼ା ଓ ଦୋରସା ମାଟିରେ ମାଣ୍ଡିଆ ଋଷ ଭଲ ହୁଏ । ପାଣି ଜମି ରହୁଥିବା ସକ୍ତସକ୍ତିଆ ଜମି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସବୁ ପ୍ରକାରର ଜମିରେ ମାଣ୍ଡିଆ ଋଷ କରାଯାଇପାରିବ ।

ଜଳବାୟୁ :

ମାଣ୍ଡିଆ ଋଷ ଜଳବାୟୁରେ ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ମଞ୍ଜି ଗଜା ହେବା ପାଇଁ ୮-୧୦ ଡିଗ୍ରୀ ସେଣ୍ଟିଗ୍ରେଡ଼ ତାପମାତ୍ରା ଆବଶ୍ୟକ । ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ହାରାହାରି

ତାପମାତ୍ରା ୨୬-୨୯ ଡିଗ୍ରୀ ସେଣ୍ଟିଗ୍ରେଡ୍ ରହିଲେ ଗଛର ବୃଦ୍ଧି ଅଧିକ ହେବା ସହିତ ଭଲ ଅମଳ ମିଳିଥାଏ ।

ବିହନ :

ମାଣିଆର ଅନେକ ଉନ୍ନତ କିସମ ରହିଛି । ତେବେ ଆମ ଜିଲ୍ଲା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଉନ୍ନତ ଓ ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମ କିସମଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

କିସମ	ଅବଧି (ଦିନ)	ବିଶେଷ ଗୁଣ
ଦିବ୍ୟସିଂହ	୮୫-୯୦	କାଣ୍ଡବିନ୍ଧା ପୋକ ଓ ମହିଷା ରୋଗ ନିରୋଧକ
ଅର୍ଜୁନ(OEB-526)	୯୦-୧୦୦	ଇଷଡ଼ ଲାଲ୍ ରଙ୍ଗର ମଞ୍ଜି, ମହିଷା ରୋଗ ସହଣୀ
କାଳୁଆ(OEB-523)	୧୧୦-୧୧୫	ଧୂସର ରଙ୍ଗର ମଞ୍ଜି, ମହିଷା ରୋଗ ସହଣୀ
ଭୈରବୀ	୧୦୫-୧୦୮	ଦାନା ଧୂସର ରଙ୍ଗର, ମହିଷା ରୋଗ ସହଣୀ
ଚିଲିକା(OEB-10)	୧୧୦-୧୧୫	ଦାନା ଧୂସର ରଙ୍ଗର, ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମ
ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ	୧୦୦-୧୦୫	ଦାନା ଧଳା ରଙ୍ଗର
ଶୁଭ୍ରା	୧୦୦-୧୧୫	ଦାନା ଧଳା ରଙ୍ଗର, ମହିଷା ରୋଗ ସହଣୀ

ବିହନ ବୁଣିବା ସମୟ :

ବର୍ଷରେ ୩ ଥର ମାଣିଆ ବୁଣାଯାଏ ଓ ରୁଆଯାଏ । ଜୁନ୍ ମାସ ପ୍ରଥମ ବା ଦ୍ୱିତୀୟ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ, ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୫ ତାରିଖରୁ ଅକ୍ଟୋବର ମଧ୍ୟରେ ଓ ଜାନୁଆରୀ ୨୦ ତାରିଖରୁ ଫେବୃଆରୀ ୧୫ ତାରିଖ ମଧ୍ୟରେ ବିହନ ବୁଣିବା ଉଚିତ୍ ।

ବିହନ ପରିମାଣ ଓ ବିଶୋଧନ :

ଏକର ପ୍ରତି ୪ କି.ଗ୍ରା. ବିହନ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ବୁଣିବା ପୂର୍ବରୁ କିଲୋଗ୍ରାମ୍ ପ୍ରତି ୨-୩ ଗ୍ରାମ୍ କ୍ୟାପ୍ଟାନ୍ ଥିବା ରାମ୍ କିମ୍ବା ୨ ଗ୍ରାମ୍ କାର୍ବେଣ୍ଡାଜିମ୍ ମିଶାଇ ବିହନ ବିଶୋଧନ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତି :

ଜମିକୁ ୨ ରୁ ୩ ଓଡ଼ିଶା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଶେଷ ଓଡ଼ିଶା ସମୟରେ ଏକର ପ୍ରତି ୫-୬ ଗାଡ଼ି ସତ୍ତା ଗୋବର ଖତ ବା କମ୍ପୋଷ୍ଟ ପ୍ରୟୋଗ କରି ମାଟିରେ ମିଶାଇ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ମାଟିରେ ବତର ଥିବା ସମୟରେ ଧାଡ଼ିକୁ ଧାଡ଼ି ୨୦-୨୫ ସେ.ମି. ବ୍ୟବଧାନରେ ଓ ୩-୪ ସେ.ମି. ଗଭୀରରେ ବିହନ ବୁଣି ମଇ ଦେବା ଉଚିତ୍ ।

ତଳିଘରା ପ୍ରସ୍ତୁତି :

ମାଣିଆ ରୋଇଲେ ଭଲ ଅମଳ ମିଳିଥାଏ । ୧ ଏକର ଜମିରେ ମାଣିଆ ରୋଇବା ପାଇଁ ୫ ଡେସିମିଲ୍ (୨୦୦ ବର୍ଗ ମିଟର) ଜମିରେ ତଳି ପକାଇବା ଉଚିତ୍ । ତଳି ପଟାଳିରେ ୨ କି.ଗ୍ରା. ଯବସ୍ଥାରଜାନ, ୨ କି.ଗ୍ରା. ଫସ୍ଫରସ୍ ଓ ୫୦-୧୦୦ କି.ଗ୍ରା. ସତ୍ତା ଗୋବର ଖତ ବା କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଭଲ ଭାବରେ ମିଶାଇ ଦିଆଯାଏ । ପଟାଳିରେ ୩ ଲକ୍ଷ ବ୍ୟବଧାନରେ ଓ ଅଧ ଲକ୍ଷ ଗଭୀରରେ ଧାଡ଼ିରେ ବିହନ ବୁଣିବା ଉଚିତ୍ । ତଳିଘରାରେ ଗଛ ଉଠିବା ପରେ ଘାସ ବାଛି ଯୁରିଆ ସାର କିଛି ପରିମାଣରେ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ଗଛ ଶୀଘ୍ର ବଢ଼େ । ତଳିଘରାରେ ପୋକ ଲାଗିଲେ ପ୍ରତି ବର୍ଗମିଟର ପିଛା ୩ ଗ୍ରାମ୍ କାର୍ବୋଥ୍ୟୁରାନ୍ ଦାନାଦାର ବିଷ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍ । ୨୫ରୁ ୩୦ ଦିନର ତଳି ପୂର୍ବପ୍ରସ୍ତୁତ ଜମିରେ ରୁଆଯାଏ ।

ତଳିରୁଆ :

ଧାନ ପରି ମାଣିଆ ତଳି ରୋଇବା ପାଇଁ ଜମିକୁ କାଦୁଅ କରିବାକୁ ପଡ଼େ ନାହିଁ । ମାଟିର ବତର ଦେଖି ୨-୩ ଓଡ଼ି ଲୁହା ଲଙ୍ଗଳରେ ହଳ କରି

ମାଣିଆ ରୁଆଯାଏ । ଧାଡ଼ିକୁ ଧାଡ଼ି ୨୦ ସେ.ମି. ଓ ଗଛକୁ ଗଛ ୧୦ ସେ.ମି. ବ୍ୟବଧାନରେ ବୁଦା ପ୍ରତି ଦୁଇଟି ଲେଖାଏଁ ତଳି ୩ ସେ.ମି. ଗଭୀରରେ ରୋଇବା ଉଚିତ ।

ଖତ ଓ ସାର ପ୍ରୟୋଗ :

ମାଟି ପରୀକ୍ଷା କରି ମୃତ୍ତିକା ପରୀକ୍ଷାର ଫଳାଫଳ ଅନୁସାରେ ଅନୁମୋଦିତ ସାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ । ଏକର ପ୍ରତି ୨ ଟନ୍ ଗୋବରଖତ ସହିତ ୧୬ କି.ଗ୍ରା. ଯବକ୍ଷାରଜାନ, ୮ କି.ଗ୍ରା. ଫସଫରସ୍ ଓ ୮ କି.ଗ୍ରା. ପଟାସ୍ ସାର ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ବିହନ ବୁଣିବା ବା ରୋଇବା ସମୟରେ ଅଧା ଯବକ୍ଷାରଜାନ ସାର ସହ ସମସ୍ତ ଫସଫରସ୍ ଓ ପଟାସ୍ ସାର ଦେବା ଉଚିତ । ଅବଶିଷ୍ଟ ୫୦ ଭାଗ ଯବକ୍ଷାରଜାନ ବୁଣିବାର ୨୧ ଦିନ ପରେ ପ୍ରୟୋଗ କରି କୋଡ଼ାଖୋସା କରି ଘାସ ବାଛିବା ଉଚିତ ।

ଘାସ ପରିଚ୍ଛଳନା :

ମାଣିଆ ଫସଲରେ ଅନାବନା ଘାସ, ଗଛ ସହ ପ୍ରତିଦୃଢ଼ିତା କରି ଅମଳ କମାଇ ଦେଇଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ମାଣି ବୁଣିବାର କିମ୍ବା ତଳି ରୋଇବାର ୨-୩ ସପ୍ତାହ ପରେ ହାତରେ ଘାସ ବଛାବଛି କରିବା ଉଚିତ । ନତେର୍ ଘାସବଛା ଯନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ଘାସ ବାଛି ଦ୍ଵିତୀୟ ଦଫା ଯବକ୍ଷାରଜାନ ସାର ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ଅଧିକ ଅମଳ ମିଳିଥାଏ । ରୁଆ ମାଣିଆ ଫସଲରେ ଘାସମରା ଔଷଧ ବୁଧାଗାଙ୍କୁର କିମ୍ବା ପେଣ୍ଟିମେଥାଲିନ୍‌କୁ ହେକ୍ଟର ପିଛା ୨ କି.ଗ୍ରା.କୁ ୫୦୦ ଲିଟର ପାଣିରେ ମିଶାଇ ଜମିରେ ବତର ଥିବା ସମୟରେ ରୋଇବାର ୩ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସିଞ୍ଚନ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ଜଳସେଚନ :

ମାଣିଆ ଫସଲ କମ୍ ପାଣି ଆବଶ୍ୟକ କରିଥାଏ । ତେବେ ଭଲ ଅମଳ ପାଇବା ପାଇଁ ଯଥାକ୍ରମେ ତଳି ରୋଇବା, ପିଲ ଦେବା, ଥୋଡ଼ ହେବା, ଫୁଲ ଉଡ଼ାଇବା ଏବଂ କ୍ଷୀର ଜୋକିବା ଆଦି ପାଞ୍ଚଟି ସଂକଟ କାଳ ସମୟରେ ଜଳସେଚନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ରୋଗଯୋକ ପରିଷ୍କଳନା :

ସାଧାରଣତଃ ମାଣିଆରେ କମ୍ ରୋଗ ଓ ଯୋକ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ମୁଖ୍ୟତଃ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ରୋଗ ଯଥା ମହିଷାରୋଗ ଏବଂ ଟୀକା ରୋଗ ଦେଖାଯାଏ । ସେହିପରି କାଣ୍ଡବିକ୍ଷା ଯୋକ, ଜଉଯୋକ, ପତ୍ରଶୁଆ ଯୋକ ଦେଖାଯାଏ ।

ମହିଷା ରୋଗ :

ପତ୍ରରେ ଲମ୍ବାଳିଆ ତାକୁଡ଼ା ଆକାରର ଧୂସର ବର୍ଣ୍ଣର ଚିହ୍ନ ଚିହ୍ନିପାଖରେ ହଳଦିଆ ବଳୟ ଦେଖାଯାଏ । କେଣ୍ଡାଗୁଡ଼ିକ ଅଗାଡ଼ି ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ଦାନାସବୁ ଶୁଖିଯାଏ ।

ପରିଷ୍କଳନା :

ଫସଲରେ କାର୍ବେଣ୍ଡାଜିମ୍ ୫୦ ଡବ୍ଲୁଏପି (୩୦୦ ଗ୍ରାମ୍/ଏକର) ତଳିଘରାରେ ଏବଂ କେଣ୍ଡା ବାହାରିବା ସମୟରେ ସ୍ତେ କରାଯାଏ ।

ଟୀକା ରୋଗ :

ଗଛର ତଳ ପତ୍ରରେ ବାଦାମୀ ରଙ୍ଗର ଲମ୍ବାଳିଆ ଦାଗ ଦେଖାଯାଏ ଯାହାଦ୍ୱାରା କେଣ୍ଡା ଛୋଟ ହୋଇ ଅମଳ କମିଯାଏ ।

ପରିଷ୍କଳନା :

ଫସଲରେ ଜିନେବ ୭୮ ଡବ୍ଲୁଏପି (୭୫୦ ଗ୍ରାମ୍/ଏକର) ସ୍ତେ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

କାଣ୍ଡବିକ୍ଷା ଯୋକ :

ଗୋଲାପି ରଙ୍ଗର ଶୁକ୍ଳଗୁଡ଼ିକ କାଣ୍ଡକୁ କଣା କରି ଖାଇବାରୁ ମଞ୍ଜି, ପତ୍ର ଶୁଖିଯାଏ । କେଣ୍ଡା ସମୟରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ କେଣ୍ଡା ଶୁଖିଯାଏ ।

ପରିଷ୍କଳନା :

ଫସଲରେ ମନୋକ୍ସିମେଥେସ୍ ୩୬ ଏସ୍.ଏଲ୍. (୪୦୦ ମି.ଲି./ଏକର) କିମ୍ବା ଟ୍ରାଇକୋଥେସ୍ ୪୦ ଇସି (୪୦୦ ମି.ଲି./ଏକର) ସ୍ତେ କରାଯାଏ ।

ଜଉପୋକ :

ଜଉପୋକ ତଳିଘରା ଓ ମୁଖ୍ୟ ଜମିରେ ଗଛରୁ ରସ ଶୋଷି ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ଗଛ ହଳଦିଆ ପଡ଼ିଯାଏ ଏବଂ କେଣ୍ଡା ଶୁଖିଯାଏ ।

ପରିଚ୍ଛେଦନା :

ଫସଲରେ ଡାଇମିଥୋଏଟ୍ ୩୦ ଇ.ସି. (୪୦୦ ମି.ଲି./ଏକର) ସ୍ତ୍ରୋ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ପତ୍ରଖୁଆ ପୋକ :

ଧଳା ରଙ୍ଗର ଶୁକ ର ଦେହରେ ଅନେକ ଲୋମ ଥାଏ । ମୁଣ୍ଡ ଓ ଦେହରେ ନାଲିଦାଗ ଦେଖାଯାଏ । ଏମାନେ ପତ୍ର ଓ କେଣ୍ଡା ଖାଆନ୍ତି ।

ପରିଚ୍ଛେଦନା :

ଫସଲରେ କ୍ଲୋରୋପାଇରିଫସ୍ ୨୦ ଇସି (୪୦୦ ମି.ଲି./ଏକର) ସ୍ତ୍ରୋ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ଅମଳ :

ମାଣିଆ ପାକଳ ହୋଇଗଲେ ଥୋପଗୁଡ଼ିକ ପାଟି ହଳଦିଆ ଅଥବା ଲାଲ୍ ପଡ଼ିଲେ ଅମଳ କରିବା ଉଚିତ୍ । ତେବେ ସବୁଯାକ ଥୋପ ଏକ ସମୟରେ ପାଟିନଥାଏ । ତେଣୁ ପାଟିବା ଅନୁସାରେ ଗୋଟିଏ ଜମିରୁ ୩ ରୁ ୪ ଥରରେ ଥୋପ ଛିଣ୍ଡାଇ ଅମଳ କରିଲେ ମୋଟ ଆୟ ଅଧିକ ହେବା ସହିତ ମାଣିଆର ମାନ ବଢ଼ିଥାଏ । ତିନି-ଝରି ଦିନ ଟାଣଖରାରେ ଶୁଖାଇ ବେଙ୍ଗଳା କରି କୁଳାରେ ପାଛୁଡ଼ି ମାଣିଆ ଅମଳ କରାଯାଏ । ଉନ୍ନତ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଗୁଣ୍ଡ କରିବା ସହିତ ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମ କିସମ ବ୍ୟବହାର କରିଲେ ଏକର ପ୍ରତି ୧୪ ରୁ ୧୫ କିଣ୍ଡାଲ ମାଣିଆ ଅମଳ ହୋଇଥାଏ ।

କଥାରେ ଅଛି :-

“ମାଣିଆ ଗୁଣରୁ ଭଲ ଆୟ
ଗୁଣୀଙ୍କ ନଥାଏ ଅର୍ଥ ଭୟ ।”

2023120075

କୃଷି ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର, ଗଜପତି
 ଓଡ଼ିଶା କୃଷି ଓ ବୈଷୟିକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ
 email - kvk.gajapati@ouat.ac.in

